

S1475000- SMH

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG**

Den 30. juni 2015 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Ulla Staal, Nikolaj Aarø-Hansen og Lars-Christian Sinkbæk (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

18. afd. nr. S-1475-15:

Anklagemyndigheden
mod

D

Født september 1972

(advokat Jens Duus, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Københavns Byret (SS 4-10602/2015), rettens fremsendelsesbrev af 3. juni 2015, kæreskrift af 22. maj 2015 fra anklagemyndigheden, brev af 12. juni 2015 fra advokat Jens Duus samt processkrift af 17. juni 2015 fra anklagemyndigheden.

Anklagemyndigheden har kæret Københavns Byrets kendelse af 20. maj 2015, hvorved Justitsministeriets afgørelse om udlevering af D til straffuldbyrdelse i Polen blev ophævet.

Byretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den truffne afgørelse.

Kæresagens akter var til stede.

Af Justitsministeriets afgørelse om udlevering af polsk statsborger D
til straffuldbyrdelse i Polen, der efter det oplyste er truffet den 23. april 2015, fremgår blandt andet:

"1. Ved europæisk arrestordre af 6. februar 2015 har de polske myndigheder anmodet om, at den polske statsborger D, født september 1972, udleveres til straffuldbyrdelse i Polen af en dom på 9 måneders fængsel for tyveri.

Udleveringsbegæringen er omfattet af reglerne i udleveringslovens kapitel 2 a og 3 a om udlevering af lovovertrædere til medlemsstater i Den Europæiske Union, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005 om udlevering af lovovertrædere, som senest ændret ved lov nr. 428 af 1. maj 2013.

Ved brev af 8. april 2015 har Københavns Politi i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, forelagt spørgsmålet om udlevering af D for Justitsministeriet til afgørelse.

Ved vedlagte e-mail af 16. april 2015 har de polske myndigheder fremsendt ordlyden af den polske straffelovs artikel 12 og 278, hvoraf det bl.a. fremgår, at tyveri kan straffes med fængsel i op til 5 år, dog således at der, hvis der er tale om en gerning af mindre betydning, alene kan straffes med fængsel i op til 1 år.

2. Det fremgår af arrestordren, at D den 16. september 2009 er blevet idømt 9 måneders fængsel ved en domstol i Gdansk.

Det fremgår endvidere af sagen, at D blev anholdt i Danmark den 1. april 2015, og at Københavns Byret den 2. april 2015 afsagde kendelse om varetægtsfængsling af D med henblik på udlevering til de polske myndigheder.

D har ikke ønsket at meddele samtykke til udlevering til Polen.

3. Idet betingelserne for udlevering findes opfyldt, bestemmer Justitsministeriet hermed i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, at D skal udleveres til de polske myndigheder til straffuldbyrdelse for det i udleveringsbegæringen anførte forhold.

Justitsministeriet bemærker, at betingelserne i udleveringslovens § 10 a, stk. 3, jf. stk. 4, er opfyldt, idet et eller flere af de forhold, som D er dømt for, efter polsk ret kan straffes med fængsel i minimum 1 år, og tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret. Justitsministeriet har endvidere

lagt vægt på, at der efter det oplyste ikke foreligger forhold, som, jf. udleveringslovens §§ 10 c – 10 i, kan begrunde afslag på anmodningen om udlevering.

For så vidt angår udleveringslovens § 10 g bemærkes, at det fremgår af den europæiske arrestordre af 6. februar 2015, at D ikke selv var til stede under retssagen. Det fremgår dog samtidig af arrestordren, at han var blevet indkaldt personligt til retsmødet, og at han i den forbindelse blev underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til dommen, samt informeret om, at der, selvom han ikke mødte op, kunne afsiges dom i sagen.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets vurdering, at betingelserne i udleveringslovens § 10 g, nr. 1, er opfyldt.

Udleveringen sker på de vilkår, der er angivet i udleveringslovens § 10 j, jf. § 10.”

D har i forbindelse med sagen været frihedsberøvet fra den 1. april 2015 til den 12. maj 2015.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Indledningsvis bemærkes, at udleveringslovens kapitel 2, herunder § 7, alene vedrører betingelser for udlevering af lovovertrædere til stater uden for Den Europæiske Union og Norden.

Herefter og af de grunde, som er anført af Justitsministeriet, finder landsretten, at Justitsministeriets beslutning om udlevering af D til straffuldbyrddelse i Polen er lovlig. At Justitsministeriet har truffet afgørelse om udlevering mere end 10 dage efter D's anholdelse kan ikke føre til, at udlevering nægtes.

Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse, således at Justitsministeriets beslutning om udlevering af D til straffuldbyrddelse i Polen er lovlig.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse ændres, således at Justitsministeriets beslutning om udlevering af
D til straffuldbyrdelse i Polen er lovlig.

Parterne underrettes om afgørelsen.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 30-06-2015

Hawa M. Dahir
retsassistent

Udskrift af dombogen

Adv. DB 0100-99982-00045-15

K E N D E L S E

afsagt den 20. maj 2015 i sag

SS 4-10602/2015

Anklagemyndigheden

mod

D

Født september 1972

Den 23. april 2015 har Justitsministeriet i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5 truffet afgørelse om udlevering af den polske statsborger

D til straffuldbyrkelse i Polen.

Den 24. april meddelte den beskikkede forsvarer, advokat Jens Duus, at afgørelsen ønskedes indbragt for retten, og Københavns Politi har herefter den 27. april anmodet om retsmøde i medfør af udleveringslovens § 16, stk. 1. Retsmøde blev afholdt den 12. maj 2015, hvor spørgsmålet blev optaget til kendelse.

Det fremgår af sagen, at de polske myndigheder ved arrestordre af 6. februar 2015 har anmodet D udleveret til straffuldbyrkelse af af reststraf på 8 måneder og 29 dage fra en dom af 16. september 2009 fra en domstol i Gdansk ved hvilken han blev idømt fængsel i 9 måneder for tyveri.

Ved brev af 6. marts anmodede Justitsministeriet Københavns Politi om at iværksætte den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt, jf. kapitel 2 a i udleveringsloven.

Ministeriet anmodede om at modtage Københavns Politis indstilling på baggrund af undersøgelsen snarest og så vidt muligt inden 3 dage efter modtagelsen af brevet med henblik på, at ministeriet kunne træffe afgørelse inden for den 10-dages frist, der følger af udleveringslovens § 18 d.

Endvidere henlede ministeriet opmærksomheden på, at vurdering af, om der skulle ske anholdelse og varetægtsfængsling i forbindelse med undersøgelsen ifølge udleveringslovens § 18 b, stk. 2 skal foretages af politiet.

D blev anholdt i Danmark den 1. april 2015 og ved Københavns Byrets kendelse af 2. april varetægtsfængslet.

Ved e-mail af 16. april fremsendte de polske myndigheder ordlyden af den

polske straffelovs artikel 12 og 278, hvoraf det bl.a. fremgår, at tyveri kan straffes med fængsel i op til 5 år, dog således at der, hvis der er tale om en gerning af mindre betydning, alene kan straffes med fængsel i op til 1 år.

Herefter traf Justitsministeriet som anført afgørelse den 23. april om udlevering.

D har om de personlige forhold forklaret, at han kom til Danmark for ca. 5 år siden. Hans hustru gennem 19 år og deres 2 børn på 18 og 15 år kom til Danmark for lidt over 2 år siden. Bortset fra et kort ophold i Polen for at tage stort kørekort har han været i Danmark og haft arbejde her.

Siden september 2013 har han arbejdet som rengøringsassistent i firmaet . Arbejdsgiveren er orienteret om sagen og har meddelt, at han ønsker ham tilbage, så snart det kan lade sig gøre.

Også hustruen har arbejde i Danmark

Børnene bor hjemme.

Familien har være på ferie i Polen hvert år og de bor under opholdene i lejlighed i Gdansk hos hans svigermor.

Vedrørende dommen har D forklaret, at han var til afhøring hos politiet og tilstod. Politiet regnede med, at han ville få en betinget dom og en bøde, og lod ham gå.

Han fik også at vide, at sagen kunne blive afgjort, selv om han ikke var til stede i retten.

Han fik indkaldelse og oplysning om virkningen af eventuel udeblivelse.

Dommen kom med post. Han havde ikke mulighed for at anke. Han blev overrasket over situationen. Han havde ikke kontaktet en advokat, da han var forberedt på en betinget dom og en bøde.

Han protesterer mod udlevering og beder om råd om, hvordan situationen kan afklares - meget gerne om straffen kan afsones i Danmark - hovedsageligt af hensyn til familien.

I forbindelse med retsmødet den 12. maj blev D ved rettens kendelse løsladt.

Anklagemyndigheden har påstået Justitsministeriets afgørelse opretholdt og har henvist til ministeriets begrundelse i afgørelsen.

Forsvareren har påstået afgørelsen ophævet. Forsvareren har bla. a. anført, at 10-dages fristen i § 18 d er overskredet.

D blev anholdt den 1. april

Først den 8. april forelagde Københavns Politi sagen for Justitsministeriet. Fristen var overskredet, allerede da der kom svar fra de polske myndigheder den 16. april og der gik yderligere 7 dage, inden ministeriets afgørelse fore-

lå. Allerede derfor bør der ikke ske udlevering.

Det bestrides ikke, at D havde fået forkyndt indkaldelse til retsmødet i Polen og oplysning om udeblivelsesvirkning, men som forklaret var der forventning om en betinget dom og bøde. Efter danske regler ville det ikke have været muligt at idømme en straf på 9 måneder uden tilstedeværelse.

Der er ingen dokumentation for, at D fik oplysning om ankemuligheder, og han er berøvet muligheden for at få prøvet sagen én gang til.

Betingelsen om at tilsvarende forseelse skal være strafbar i Danmark er naturligvis opfyldt, men der er her tale om fængsel i 9 måneder for tyverier for i alt ca. 3.200 danske kr. - forhold der i Danmark ville resultere i en bøde eller en betinget dom. Det bør indgå i overvejelse af, hvorvidt udlevering er rimelig.

Også humanitære forhold bør afskære udlevering. D har fast arbejde og arbejdsgiver vil gerne have ham tilbage. Familien bor i Danmark og er afhængig af hans indtægt. Der bør kunne ske afsoning i Danmark efter danske regler.

Familien har været i Polen på ferie flere gange siden de flyttede til Danmark og har tilknytning til bolig i Gdansk. Det er undrende, at de polske myndigheder er 6 år om at komme med denne begæring. Der må tages hensyn til, at han måtte kunne stole på, at han ikke skulle afsone denne straf, men at den var betinget.

Rettens bemærkninger:

Uanset tidsforløbet ved Justitsministeriets behandling af sagen findes den af ministeriet truffne afgørelse lovlige.

Når imidlertid henses til D's længerevarende bopæls- mæssige, familiemæssige og arbejdsmæssige tilknytning til Danmark og til, at udleveringsbegæringen først er fremsat næsten 5½ år efter den afsagte dom, findes udlevering nu at burde nægtes i medfør af udleveringslovens § 7.

Derfor bestemmes.

Justitsministeriets afgørelse af 23. april 2015 om udlevering af D til straffuldbydelse i Polen ophæves.

Per Holkmann Olsen
 Udskriftens rigtighed bekræftes.
 Københavns Byret, den 8. oktober 2015

